

ve videreført for så vidt angår store eller principielle sager.

§ 8, stk. 3, bestemmer, at miljøministeren fastsætter en forretningsorden for det rådgivende udvalg, f.eks. med henblik på nærmere at afgrænse arten og størrelsen af de sager, som ikke skal behandles af udvalget.

Til § 9

Paragraffen giver miljøministeren en generel adgang til – i forbindelse med delegation af kompetencen til en af ministeriets styrelser (Skov- og Naturstyrelsen) – at bestemme, at afgørelser truffet af styrelsen er endelige.

Til § 10

Som nævnt anses det at være hensigtsmæssigt, at de skader, der måtte opstå som følge af en aftalt of-

fentlig færdsel på en ejendom, kan erstattes med hjemmel i loven. § 10 giver ministeren denne mulighed, samtidig med at der gives mulighed for at fastsætte nærmere regler for dækningens omfang. Den eksisterende ordning for de private skove har aldrig medført krav om dækning af store skader, mens der til dækning af mindre skader årligt medgår et beløb af størrelsesordenen 300.000 kr.

Den her foreslåede ordning forventes at kunne dækkes inden for en beløbsramme på 200.000 kr. årligt.

Til §§ 11 og 12

Loven træder i kraft den 1. juli 1988 (§ 11, stk. 1). Den gælder ikke for Færøerne og Grønland (§ 12).

Da lovforslaget rummer de samme muligheder som lov 230, forudsættes denne lov ophævet, jf. § 11, stk. 2.